

[Munch-Petersen.]

føles dette, at man nu faar Renten udbetalt i nedskaarne Kroner, som en Nedskæring af Renten, og derfor gaar Forslaget ud paa, at naar Kronekursen ligger lavere end Normalkursen i Forhold til Kursen paa tyske Mark, ydes der et Tillæg i Forhold til den Procent, hvormed Kronekursen ligger under det normale i Forhold til Mark.

§ 2 gaar ud paa at forhøje Tillægget for visse Sætser for Invaliderne, idet den sætter Grænsen for, hvor man kan opnaa dette Tillæg, ned til $33\frac{1}{3}$ pCt. og samtidig forhøjer Tillægget for visse af de andre Procenter, der ligger over de $33\frac{1}{3}$ pCt.

§ 3 sletter et lille Ord, der hedder „ægte“, idet der paa dette Omraade som saa ofte i den danske Lovgivning kun skal ydes Understøttelse, naar det drejer sig om Ægtebørn, medens man fra et almindelig frisindet Synspunkt maa se ganske bort fra den Grænse, der saaledes sættes mellem ægte og uægte Børn.

§ 4 gaar ud paa en Forhøjelse af Enkeforsørgelsen, idet netop Enkeforsørgelsen er blevet sat særlig lavt ved den Lov, der er gennemført. Det er stadig blevet fremhævet, især af Foreningen for sønderjyske krigsbeskadigede eller faldnes efterladte, at Enkerne er blevet ladet fuldstændig i Stikken ved den Lovændring, der er sket.

§ 5 siger, at § 24 bortfalder, hvilket betyder, at man ser bort fra det Skel, der drages mellem de saakaldte Krigsenker og de saakaldte Fredsenker, idet det i og for sig ikke kan have nogen Betydning, om vedkommende Forsørger er død under selve Krigen eller død efter Krigen som Følge af de Lidelser, han har paadraget sig under Krigen, og man derfor udmærket godt kan betale samme Understøttelse til alle Enker efter Krigsinvalidler.

§ 6 foreslaar nogen Forhøjelse af Foreldreunderstøttelsen.

§ 7 omhandler selve det principielle Spørgsmaal, hvem der skal afgøre, hvorvidt en Person kan betragtes som Invalid, og hvilken Understøttelse der skal gives, og henlægger denne Afgørelse til Invalidnævnet, men ændrer samtidig Invalidnævnet saaledes, at dette kan siges at blive en sagkyndig Domstol i disse Spørgsmaal. Dette sker for det første gennem en ændret Sættelse af Invalidnævnet, idet det bestemmes, at dette skal bestaa af 5 Medlemmer, hvoraf 2 vælges af „Foreningen for krigsbeskadigede og faldnes efterladte“, 1 af Organisationen for de Invalidler, der føler sig forurettede, og 2 beskikkes af Social-

ministeren; af disse 2 skal den ene være en sønderjysk Læge, som har deltaget i Krigen, og som godkendes af Invalidernes Organisationer. Herved vil man lægge Hovedafgørelsen over til Repræsentanter for Invaliderne, som maa formodes at være særlig sagkyndige i disse Spørgsmaal.

§ 8 ændrer Invalidnævnets Forhandlingsform, idet den gør Forhandlingerne offentlige, saaledes som en Domstols Forhandling bør være det, medmindre Andrageren særlig forlanger, at Dørene skal lukkes. Samtidig bestemmes det, at alle Akter, ogsaa de saakaldte interne Akter, skal være tilgængelige for Nævnets Medlemmer saavel som for Andrageren. Andrageren kan lade sig repræsentere ved en befuldmægtiget. Dette gaar altsaa ud paa at opfylde det, som man egentlig allerede har forpligtet sig til ved Overenskomsten med Tyskland, nemlig at ændre Invalidnævnet til en virkelig Domstol med offentlige Forhandling, saaledes at Offentligheden kan kontrollere de Afgørelser, som træffes dér.

Endelig bestemmer § 10, at man kan indbringe Andragender, der tidligere er afslaaet, for det Invalidnævnet, der sammensættes saaledes, som jeg har nævnt, og faa dem prøvet paa ny, naar man indbringer dem inden 3 Maaneder fra denne Lovs Ikrafttræden. Hvis Invalidnævnet da træffer en ny Afgørelse, hvorved det enten bevilger en Forsørgelse, som tidligere er afslaaet, eller forhøjer en tidligere fastsat Understøttelse, faar dette tilbagevirkende Kraft, dog at Understøttelsen naturligvis kun udbetales med det Beløb, som var gældende efter de hidtidige Sætser.

Spørgsmaalet om Invaliderne stilles jo alle sønderjyske Rigsdagsmedlemmer overfor, og samtlige sønderjyske Rigsdagsmedlemmer, hvilket Parti de end tilhører, har givet Invaliderne Løfte om at tage sig af deres Sag. Ikke desto mindre føler Krigsinvaliderne sig i høj Grad svigtet med Hensyn til Opfyldelsen af de Løfter, der er fremkommet fra disse Rigsdagsmedlemmer. Det maa vel ogsaa være i Forbindelse med disse brudte Løfter, naar ved sidste Møde af Organisationen for sønderjyske krigsbeskadigede og faldnes efterladte ikke eet af disse Rigsdagsmedlemmer, som havde afgivet disse Løfter, var mødt; man ønskede naturligvis dér at drage dem til Ansvar for, at de havde brudt deres Løfter. Men naar der nu direkte stilles Forslag her, som indeholder de Krav, som Invaliderne med Rette rejser rundt omkring, maa vel de sønderjyske Rigsdagsmedlemmer vaagne op igen og